

Nem állunk meg Schwechatnál

2024 április 14. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A szuverenista er?knek teljesen új európai szövetségi rendszert kell majd létrehozniuk.

gen, a cél az, amit Orbán Viktor mondott: nem szabad megállni Schwechatnál, meg kell hódítani – nem Bécset, hanem – Brüsszelt! S még fontosabb, amit nemrég mondott: a migrációs paktum egy utolsó szög az unió

koporsójába. Hozzátette: az európai egységnek vége. Ne ijedjünk meg, vegyük ezt nagyon komolyan, ne csak pusztán jól cseng? szavaknak.

Az Európai Unió ugyanis nagy válságban van, s méghozzá nagyon sok szempontból. De a legfontosabb probléma: birodalmat, Európai Egyesült Államokat akarnak létrehozni az unióból.

Ennek legfontosabb mozzanataként pedig meg akarják szüntetni a fontos kérdések esetében a konszenzusos döntés elvét, vagyis a vétójogot, ami, ha megtörténne, elvesztenénk a szuverenitásunkat, amelyért idestova ezer éve küzdünk.

Megengedhetjük ezt? Nyilvánvalóan nem. Akárcsak 1848-ban és 1956-ban, most is ellent kell állnunk a függetlenségünk és szuverenitásunk ellen fellép? er?knek, ezúttal a brüsszeli politikai és gazdasági elitnek. Persze rögtön felvet?dik ilyenkor a kérdés, ami egyébként indokolt is: mi van akkor, ha ez mégsem sikerül? Nyilván abból indulunk ki, hogy sikerülni fog, mint ahogyan a labdarúgó Eb-re is úgy megyünk ki, hogy legalább a csoportunkból továbbjutunk, és hogy az azt követ? olimpián minél több aranyérmet szerzünk.

Ez akkor sikerülhet, ha a június 6. és 9. közötti európai parlamenti választásokon a szuverenista er?k lényeges és látható sikert érnek el a föderalista, globalista politikai pártokkal szemben. Akkor van esély arra, hogy ne Ursula von der Leyen maradjon az Európai Bizottság elnöke, aki lényegében véve a WEF, vagyis a Világgazdasági Fórum, a davosi elit kiszolgáltatottja, illetve, ha a bizottság összetételét a szuverenisták irányába tudnánk elmozdítani, s az Európai Parlamentben is kell? súlya lenne a szuverenistáknak arra, hogy a balliberális globalistákat minimum ellensúlyozni tudják, de hogy többségbe is kerülhessenek.

Igen, ez a cél.

Brüsszel meghódítása pedig nyilvánvalóan azt jelentené, hogy alapjaiban át kell alakítani az uniót, méghozzá egy félföderális szervez?désb?l olyan új európai szövetséget kell létrehozni, amely a tagállamok laza, f?ként és dönt?en gazdasági és kereskedelmi együttm?ködésére épülne, s kimaradna végre mindebb?l a kulturális, tudományos, oktatási, szociális, családpolitikai, környezetvédelmi, belpolitikai, külpolitikai, határvédelmi, belbiztonsági – és még sorolhatnám tovább – témák mindegyike.

Ez az új nemzetközi szövetség a kölcsönösen el?nyös érdekeket tartaná el?térben, egymással egyenrangú felekként tárgyalva. Ez az ever closer union helyett az ever less union felé indulna el, még talán leginkább a Római Szerz?dés által létrehozott Közös Piacot venné alapul, de még annál is kevesebb közös ügyben kellene együttm?ködni. Tehát ez egy soha nem látott, mer?ben új nemzetközi szervez?dés lehetne!

És itt kell megjegyeznem: kissé már megfáradtan, mert ezerszer leírtam és elmondtam már, hogy itt teljesen téves az a mi oldalunkon is gyakran elhangzó szöveg, hogy vissza kell térni az alapító atyák gondolataihoz. Na, csak azt ne! Jómagam egy kötetben foglalkoztam az unió hetvenéves történetével, amely megjelent az Alapjogokért Központ kiadásában, bárki elolvashatja. Ebben világosan kifejtem, hogy az alapító atyák nagy része egyértelm?en és kezdett?l fogva a föderalizmus, s?t, a világkormányzás híve volt. Olyan meggy?z?déses föderalistákat és globalistákat találunk közöttük, mint els?sorban Jean Monnet, Max Kohnstamm, Paul-Henri Spaak, Walter Hallstein, vagy éppenséggel a feketeöves kommunista Altiero Spinelli.

Azt is el kell mondanom, hogy e meggy?z?déses globalisták mellett léteztek valóban olyan „alapító atyák”, akik nemzetállami vezet?k voltak, és valamelyest ellenálltak az azonnali európai integrációnak, mely a nemzetállamok szuverenitását megszüntette volna. A hat alapító ország egyes vezet?i tartoztak ide, bár meg kell mondanom, hogy a Jean Monnet által meggy?zött Robert Schuman, Konrad Adenauer, s?t, kés?bb még maga Helmut Kohl is föderalisták voltak, azonban kétségtelen, hogy ragaszkodtak ahhoz, hogy a nemzetállamok megmaradjanak és az integráció csak lassan haladjon el?re. Itt a kereszténység iránti elkötelezettségük nyilván szerepet játszott, de mérsékelt föderalizmusuk nemcsak erre vezethet? vissza, hanem reálpolitikai megfontolásaikra.

Vagyis az elején két irányzat viaskodott egymással az unióban, a föderalisták, s?t globalisták, illetve a mérsékeltebbek, akik szintén integrációpártiak voltak, de a nemzetállamok létéhez ragaszkodtak. Tehát ne azt mondjuk, hogy úgy alakítsuk át Brüsszelt, hogy térjünk vissza az alapító atyákhoz, mert akkor sehová sem jutunk,

hanem azt mondjuk, hogy csináljunk egy teljesen új, soha nem látott, velejéig demokratikus, egyenrangú államokból álló Európát, amely nem szól bele a másik dolgába, csak együttm?ködik vele abban, amelyben az érdekek kölcsönösek a win-win szituáció értelmében!

Tehát nem visszatérés, hanem el?relépés a merészek bátorságával!

Ennyit tehát arról, hogy mi van, ha meg tudjuk hódítani Brüsszelt.

De mindemellett ?rült az, vagy egyszer?en csak ostoba, aki csak és kizárólag optimista forgatókönyvekkel számol, s nem veszi figyelembe, hogy alakulhatnak máshogy is a dolgok. Pedig ez megtörténhet, már csak azért is, mert Nyugat-Európa lakossága már évtizedek óta olyan agymosáson esett át a liberálisok-progresszívek által, hogy az ? ellenállásuk e mainstreammel szemben legalábbis kétséges.

Kell tehát B tervnek is lennie a szuverenisták részér?l, nekünk, magyarok részér?l különösen – hiszen gyakorlatilag mi vezetjük Európában ezt a csoportot –, amit életbe léptetünk, ha mégsem úgy alakulnak az eredmények június 9-én, ahogyan azt mi szeretnénk.

Ugyanis a háttérben már javában készül?dnek a brüsszeli elit tagjai arra, hogy alapjaiban átalakítsák az uniót! Nos, ?k azok, akik vissza akarnak térni Jean Monnet, Walter Hallstein, Altiero Spinelli és a többi globalista elképzeléseihez,

vagyis teljes és átfogó hatalmat akarnak érvényesíteni a központ számára a tagállamokkal szemben. A háttérben olyan elképzelés körvonalazódik, amelyben az uniót központi kormány vezetné biztosok helyett miniszterekkel, s a kormánynak természetesen dönt? szava lenne a legfontosabb kérdésekben, s?t szinte mindenben.

Említend? ezen kívül a Green Deal nev? ?rület, vagyis a Zöld Megállapodás, amely lényegében véve egy eleve kétséges, s?t szerintem téves alapelv – miszerint a globális felmelegedést az emberi szén-dioxid-kibocsátás okozza – miatt egyszer?en szólva tönkreteszi az európai ipart és mez?gazdaságot, miközben az Egyesült Államok, Kína, Oroszország, India és a többi déli országok folytatják, amit eddig, tesznek az ENSZ ostobaságaira, s óriási gazdasági fejl?dést érnek el, miközben Európa teljesen lemarad a világgazdasági versenyben, mert olyan kérdésben korlátozza önmagát, amellyel a világon semmit nem ér el, csak önmagát lövi – khm – lábon. Végül megemlítem a genderelmélet bevezetését, népszer?sítését, s?t törvényesítését is, az LMBTQ-propaganda elképeszt? terjesztését az iskolákban, óvodákban, a közoktatásban és számos más helyen.

Jeffrey Sachs világhír?, tekintélyes amerikai közgazdász és közpolitikai elemz? mondta a The Hill Rising nev? m?sorban nemrég:

„Brüsszel nem Európa, hanem az Egyesült Államok érdekeit képviseli”.

Teljesen igaza van. Kérdezem tehát: aki egy Európát eláruló szervezetet átformálva alkot egy olyan szervezetet, amely valóban Európa érdekeit képviseli, az Európa-ellenes? Szerintem nem. Ugye, nem voltam nagyon bonyolult?

Fricz Tamás - www.magyarnemzet.hu

Ajánló